

Indiens ursprungsfolk under angrepp

Indisk armésoldat vid Camp Babina i Indien i oktober 2009. Här genomfördes en gemensam övning med enheter ur Indiens och USA:s arméer. Foto: Crista Yazzie

I september 2009 inledde den indiska armén en insats mot områden i Indien. Över 200 000 man sattes in i skogsregioner i östra och centrala Indien. En aldrig tidigare skådad offensiv hade inletts – kodnamnet var "Operation Green Hunt".

I området lever miljontals *adivasi*, "stamfolk" eller ursprungsfolk. Många tillhör de fattigaste av Indiens fattiga. Indiens regering hävdar att militärinsatserna enbart syftar till att slå ut maoist-gerillan – naxaliterna. Namnet naxaliter kommer från en provins, Naxalbari, i östra Indien där ett uppror inleddes i slutet på 1960-talet.

Kritiker anser att målet i verkligheten är att ta kontroll över rika

mineral- och naturresurser i dessa områden och överlämna dem till amerikanska och europeiska multinationella företag.

Det rapporteras om ett stigande folkligt motstånd mot Operation Green Hunt. Människor organiserar sig i försvaret av mark, livsmiljöer och försörjning. Vilket får stöd även i städerna.

Samtidigt utfärdas nya lagar av det indiska parlamentet och olika regionala lagstiftare. Vissa menar att syftet är att tysta kritiska röster. Och medierna i väst har i stort sett tigit om detta. Det föreslagna övertagandet av 600 kvadratkilometer adivasiland åt den indiska armén för att upprätta en bas i centrala Indien har dock väckt uppmärksamhet i indiska medier.

Dongria-kondherna och Vedanta

Försöken att med militär makt undertrycka folkliga rörelser i Nepal, Kashmir, Nordöstregionen, Tamil Eelam på Sri Lanka och andra områden i Pakistan, Bangladesh, Bhutan och andra länder har mötts med motstånd.

I Indien handlar det också om de sista, oexploaterade delarna av landet, som de bauxitrika Nyamgiri-bergen i Orissa. En paradisk plats där storföretaget Vedanta, till största delen ägt av Londonbon och miljarären Anil Agarwal, tillsammans med indiska staten ville anlägga ett aluminiumsmältverk.

Stamfolket som lever där, dongria kondherna, protesterade genom att resa till London och tala för sin sak. Internationellt kända personligheter

Joanna Lumley (överst till vänster), Bianca Jagger (nederst till höger) och Michael Palin är några som protesterat mot Indiens regering.

som Michael Palin, Bianca Jagger och Joanna Lumley gav dem stöd. Det gav resultat och som det verkar är smältverksplanerna stoppade av Indiens miljömyndigheter.

Flera indiska intellektuella har uttryckt förståelse för adivasis situation. I en artikel i tidningen Outlook India – ”Jag gick med kamraterna” – beskriver den världsberömda indiska författaren Arundhati Roy hur hon färdades med stamfolksgerillan i de indiska skogarna.

Stamfolken är beroende av orörda skogar. En del adivasis går med i maoistgerillan, andra inte. Fler än gerillan försvarar organiserat stamfolkens rätt mot inträngande stora företag. En risk är även att Arundhati Roy och andra förstorar upp maoisterna, men inte ser stamfolkens eget sätt att organisera sig.

När vi själva besökte Bastar-området just i centrala Indien för ett antal år sedan var vi övervakade av säkerhetspolisen på grund av att det fanns naxaliter i området. Nu ser det ut som om antalet har vuxit – och den indiska regeringen har utsett gerillan till ett av de allvarligaste säkerhetshoten.

Hotar med kraftigare åtgärder

Myndigheterna har byggt taggtrådsomgärdade strategiska byar dit stamfolk har flyttats för att kunna kontrolleras. Armén sätts in – eftersom inte polisen, paramilitära grupper och medborgargardena Salwa Judum som också kan ha stamfolksinslag, ensamma kommer att kunna vända kriget.

Indiens regering behandlar situationen som ett terroristhot, och Manmohan Singhs regering hotar med kraftigare åtgärder om gerillan inte lägger ned vapnen.

I en intervju gjord av journalisten Ami Kazmin i Financial Times i juni i år underströk Arundhati Roy att hon inte stöder våld eller väpnad kamp. Men hon påpekade att stamfolken inte har mycket annat att sätta emot staten och de stora bolagen när de försöker tvångsflytta dem: ”De kan inte fråga sig: ’ska vi kämpa eller inte?’. De har ingen annanstans att ta vägen”.

**Ola Persson
Henrik Persson**

Adivasis är offer för våldet

Sällskapet för hotade folk (GfbV) i Tyskland beklagade i slutet av maj att Tysklands förbundskansler Angela Merkel och flera tyska ministrar besökte Indien – utan att diskutera den svåra situationen för de 95 miljoner människor i urfolk på subkontinenten som lider under diskriminering:

”I stället för en kampanj enbart för tyska ekonomiska intressen bör den tyska kanslern också använda detta tillfälle till att som förespråkare för mänskliga rättigheter uppmärksamma adivasis”, sade Ulrich Delius, GfbV:s Asienansvarige.

”Att ignorera offren för högkonjunkturen skulle äventyra stabiliteten i Indiens demokrati och landets position som ledande ekonomi. Tyska företag måste också agera ansvarsfullt när de ska handla med denna nya nation.”

Ursprungsbefolkningar i Indien lider i synnerhet av konsekvenserna av hänsynslös utvinning av naturresurser, energiutvinning och expansionen av storskaliga odlingar och industriföretag. De ekonomiska förbindelserna mellan Tyskland och Indien växer stadigt. Handeln mellan de två länderna ökade till 4,5 miljarder euro under första kvartalet 2011.

Enligt GfbV kräver adivasis respekt för sina konstitutionella och lagliga rättigheter. Men indiska och internationella investerare samt regionala myndigheter bryter rutinmässigt mot de traditionella markrättigheter som ursprungsbefolkningarna har. Adivasis reagerar då med protester vilket oftast slutar med att de utsätts för våld av statens säkerhetsstyrkor.

Källa: www.gfbv.de

Adivasikvinnor från byn Lalgarh i Midnaporedistriktet i Västbengalen vid ett möte. Kvinnorna bland dessa folkgrupper deltar alltmer aktivt i politiken. Foto: Koustav 2007